

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Hai, ngày 24/10/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1047

“CÓ TU, CÓ HỌC MỚI LÀ ĐẠO TRÀNG”

Hòa Thượng nhắc chúng ta Đạo tràng phải là nơi để tu học. Trong tâm mỗi người phải có đạo, nghĩa là trong tâm chúng ta phải có phương hướng, có cách tu rõ ràng. Những điều kiện vật chất bên ngoài chỉ là hình thức. Nếu chúng ta dính mắc vào những thứ có hình tướng này thì sẽ làm cho chúng ta tăng trưởng “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tham sân si mạn*”.

Nơi tôi đang ở, tôi không chú trọng hình thức bên ngoài nhưng ngày ngày chúng ta vẫn đang học tập. Góc bàn này để học Phật pháp, bàn phía bên kia để dạy học tiếng Hán. Hòa Thượng nhắc chúng ta: “**Đạo tràng là phải có tu, có học**”. Hàng ngày, chúng ta phải nghe Kinh, nghe pháp để cách làm, cách thấy, cách biết của chúng ta đúng với lời giáo huấn của Phật. Chúng ta phải “**Nhất môn thâm nhập, trường kỳ huân tu**”. Tôi làm theo lời Hòa Thượng dạy: “**Một câu A Di Đà Phật niệm đến cùng**”. Ở đây, tôi cũng chưa từng tụng “**Kinh Vô Lượng Thọ**”. Khi Hòa Thượng giảng giải về “**Kinh Vô Lượng Thọ**”, Ngài nói: “**Chúng ta có đủ can đảm, suốt cuộc đời này chỉ niệm một câu “A Di Đà Phật” không?**”. Tôi nghe và làm theo lời dạy của Ngài.

Chúng ta càng tham gia nhiều đạo tràng thì tâm vọng tưởng, dục vọng của chúng ta càng thêm lớn. Hòa Thượng nói: “**Đạo tràng quan trọng nhất là phải có đạo!**”. Nếu tâm chúng ta có đạo thì bất cứ nơi nào chúng ta đến, chúng ta ở, chúng ta làm việc thì nơi đó cũng là đạo tràng. Nhà Phật có câu: “**Bồ Tát đến chợ thì chợ cũng thành đạo tràng**”. Chúng ta đến siêu thị, đến vũ trường mà tâm ta có đạo thì siêu thị, vũ trường cũng biến thành đạo tràng. Nếu tâm chúng ta không có đạo thì chúng ta vào siêu thị, vào vũ trường thì chúng ta cũng bị lôi cuốn, loạn động theo nơi đó. Chúng ta tu hành 10 năm, 20 năm nhưng chúng ta vẫn chưa thắng được tập khí, phiền não của chính mình.

Phật từng nói rằng, ngay đến một bậc tu hành tinh tấn như Ngài Ca-Điếp, khi Tiên nhân đến để tấu nhạc thì ông cũng lắng nghe theo tiếng nhạc. Có một vị A-la-hán, khi ông đang ngồi thì hàm của ông bắt tri, bắt giác đưa qua, đưa lại giống như một con bò. Đó là do tập khí. Chúng ta là một phàm phu, chúng ta chưa phải là Bồ Tát nên chúng ta phải cẩn trọng khi đến một nơi nào đó.

Chúng ta tu hành, chúng ta phải vì lợi ích của chúng sanh lo nghĩ. Tôi cũng đã tập thành thói quen vì người mà lo nghĩ. Hàng ngày, từ sáng đến chiều, khởi tâm động niệm, việc làm của tôi đều để mang lại lợi ích thiết thực cho mọi người. Những tập khí xấu ác như tham, sân, si, “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*” cũng là thói quen. Tu hành không gì khác hơn là thay đổi tập khí của chính mình. Chúng ta thay thói quen xấu bằng thói quen tốt. Chúng ta thay thói quen chăm sóc mình thành thói quen chăm sóc người khác. Chúng ta chưa đủ năng lực để trừ bỏ tận gốc những tập khí xấu ác. Trước đây, chúng ta “*tự tư tự lợi*” thì chúng ta tạo thành thói quen tặng quà cho người. Chúng ta luôn nghĩ xem mình có thứ gì để tặng cho người khác không.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta sống ở thế gian, trong gia đình chúng ta có bốn người. Người trong gia đình ngày ngày nghe Kinh, tụng Kinh, ngày ngày hướng Phật thì gia đình của chúng ta cũng là một đạo tràng. Bốn người trong gia đình cùng tu học một pháp môn, cùng tuân thủ lời giáo huấn của Phật, đều tu lục hòa thì gia đình đó được gọi là đạo tràng***”. Nếu trong gia đình mỗi người một pháp tu khác nhau thì không được gọi là đạo tràng.

Hòa Thượng nói: “***Một gia đình tuân thủ sáu phép hòa kính thì đây là một gia đình tiêu chuẩn. Một đạo tràng tuân thủ được sáu phép hòa kính thì đạo tràng đó là một đạo tràng tiêu chuẩn. Nếu chúng ta hàng ngày thị phi nhân ngã, phải quấy tốt xấu, tỵ hiềm, ngờ vực lẫn nhau thì đó không phải là đạo tràng mà đó là chốn thị phi***”. Một đạo tràng, một gia đình thanh tịnh thì người ở đó ngày ngày an vui, không có phiền não. Chúng ta mang tâm cảnh này để niệm Phật thì chúng ta chắc chắn sẽ tương ứng với Phật. Nhiều người tu hành luôn cảm thấy phiền não vì trong tâm họ có sự bất hòa với người khác. Đạo tràng là nơi tất cả mọi người đều phải tuân thủ sáu phép hòa kính.

Hòa Thượng nói: “***Trong một thôn, một xóm chỉ cần có một đạo tràng thanh tịnh thì thôn xóm đó sẽ rất bình yên. Chúng ta tu hành một thời gian nhưng nơi chúng ta ở, nơi chúng ta đến luôn có những việc bất an, việc không tốt xảy ra thì đó là do chúng ta tu hành không có công phu***”. Từ trường do một đạo tràng tu hành tinh tấn phát ra sẽ làm yên ổn một khu vực.

Hòa Thượng nói: **“Hàng ngày, chúng ta không làm phiền chúng sanh đã là phước đức cho chúng sanh rồi! Chứ chúng ta đừng nói là chúng ta độ chúng sanh!”**.

Hòa Thượng nói: **“Xã hội hiện đại, thiên tai bão lũ, hỏa hoạn, động đất, chiến tranh diễn ra khắp nơi. Người chân thật tu hành thì phải vạn duyên buông bỏ, trong tâm chân thật có đạo”**. “*Vạn duyên buông bỏ*” nghĩa là: **“Chúng ta làm nhưng mà không làm, không làm mà làm”**. Chúng ta gặp duyên thì chúng ta làm. Chúng ta làm nhưng chúng ta không khởi vọng tưởng, chấp trước. Nhiều năm qua, những việc tôi làm đều là tình cờ, tôi không phải suy nghĩ.

Chương trình Lễ Phật tri ân sắp tới tổ chức ở Cần Thơ, tôi cũng không phải suy nghĩ mà mọi thứ tự khởi lên trong tâm. Trong chương trình, mọi người sẽ được tham quan phong cảnh, được lễ Phật đồng thời được tham dự lễ tri ân. Đây là chúng ta không phan duyên. Chúng ta làm việc gì mà chúng ta tính toán, lo lắng, bất an thì chúng ta đã hoàn toàn sai rồi! Nếu chúng ta không phản tỉnh thì chúng ta càng làm càng sai, càng làm thì chúng ta càng phiền não.

Đạo Phật là đạo giải thoát, đạo an vui. Chúng ta học Phật mà chúng ta cảm thấy phiền não, bức bách, không an vui vì chúng ta đã làm sai. Người chân thật tu hành thì phải buông bỏ vạn duyên. Hòa Thượng nói: **“Việc tốt cần làm, nên làm không công không đức”**. Rất nhiều người cũng đã làm được điều này. Nhiều người vẫn đang tận tâm tận lực, hy sinh phụng hiến cho quốc gia, dân tộc. Ngay cả khi họ nằm xuống rồi nhưng cũng không ai biết đến họ! Khi họ làm họ cũng không cần ai ghi nhận!

Khi chúng ta tìm hiểu cuốn **“Nhật ký Đặng Thùy Trâm”**, chúng ta biết thêm về biết bao người hy sinh tuổi trẻ, tình yêu, cuộc sống cho thế hệ sau. Đó chính là việc tốt cần làm mà không cần ai biết đến. Chúng ta nghe bác Luru Công Hào chia sẻ, những chiến sĩ trong đoàn tàu không số đã được Bác sĩ Đặng Thùy Trâm tận tình cứu chữa. Sau đó, các chiến sĩ vào rừng chặt cây làm tặng Bác sĩ một chiếc ghế làm kỷ niệm.

Không phải chúng ta học Phật thì đó mới là hy sinh phụng hiến. Trong xã hội, rất nhiều người vẫn đang tận tâm tận lực hy sinh phụng hiến vì người. Trong đợt dịch Covid có một anh bán rau, anh phân biệt rõ rau nào bán và rau nào là tặng cho mọi người. Một số người, khi thấy mọi người thiếu lương thực thì họ nghĩ rằng đó là cơ hội kiếm tiền, nhưng anh nói, lúc này không phải là lúc kiếm tiền! Anh chính là tấm gương của người quân tử. Người quân tử thì : **“Thấy khó dần thân, thấy lợi thì không màng”**. Rất nhiều Bò Tát ở thế gian, trong rất nhiều các ngành nghề đang biểu diễn cho chúng ta. Đó có thể là một người bán rau, một người lái xe, một người lao công. Những người vệ sinh đường cống của thành phố, họ cũng đang làm việc rất tận tâm.

Một lần, tôi nhìn thấy các bác làm việc vất vả quá nên tôi đã gọi nước mía mời các bác. Nước mía không tốn nhiều tiền nhưng mọi người đều cảm thấy ấm lòng. Trong xã hội, có rất nhiều người đang làm biểu pháp cho chúng ta. Chúng ta tu hành, chúng ta chưa làm ra được biểu pháp nên chúng ta ở trong đạo giải thoát, ở trong đạo an vui nhưng chúng ta không được giải thoát, không được an vui!

Chúng ta may mắn vì ngày ngày chúng ta được nghe những lời giảng của Hòa Thượng. Những lời dạy của Ngài sẽ đi vào trong tâm thức của chúng ta. Từng khởi tâm động niệm của chúng ta sẽ luôn vì người khác. Từ sáng đến chiều, tôi đều vì người khác mà lo nghĩ, vì người khác mà tốn kém. Tôi tránh để người khác tốn kém vì mình. Hôm trước, tôi về Cần Thơ tôi cũng mời mọi người ăn Pizza. Tôi đi đến đâu, tôi cũng nghĩ làm sao lợi ích được nơi đó. Đó chính là chúng ta phát được tâm Bồ Đề.

Trong “***Kinh Vô Lượng Thọ***” Phật dạy: “***Phát tâm Bồ Đề một lòng chuyên niệm***”. Tâm Bồ Đề là tâm vì chúng sanh. Chúng ta một lòng chuyên niệm mà chúng ta không phát Tâm Bồ Đề thì chúng ta cũng không thể vãng sanh. Chúng ta phát Tâm Bồ Đề nhưng chúng ta không một lòng chuyên niệm thì chúng ta cũng không thể vãng sanh. Hai việc này là tương bổ tương thành. Chúng ta phải mang Phật pháp phát dương quang đại để chúng sanh được tiếp nhận Phật pháp, chúng sanh được thoát khổ. Hòa Thượng nói: “***Giáo huấn của Phật, giáo huấn của Thánh Hiền hay đến như vậy! Tại sao chúng ta không đem giáo huấn của Phật, giáo huấn của Thánh Hiền phát dương quang đại để nhiều người có được lợi ích!***”.

Hòa Thượng nói: “***Trong tâm có đạo thì đó gọi là đạo tràng chân thật. Đạo tràng là ở trong tâm chứ không phải ở bên ngoài!***”. Trong tâm chúng ta có đạo thì tận hư không khắp pháp giới đều là đạo tràng. Tâm chúng ta chỉ lớn bằng gia đình thì đạo tràng của chúng ta chỉ lớn bằng gia đình. Tâm chúng ta rộng lớn bằng hư không khắp pháp giới thì đạo tràng của chúng ta cũng rộng lớn bằng hư không khắp pháp giới.

Khi tôi ở Mỹ, tôi nói với học trò, con có thể giúp Thầy gặp tổng thống Mỹ không? Nếu tôi gặp Tổng thống Mỹ trong khoảng thời gian ngắn, tôi sẽ hỏi cháu ngoại của Ngài: “***Mẹ đã sinh ra và vất vả nuôi dưỡng cháu nên người. Cháu có muốn được tri ân Mẹ, tri ân ông ngoại không?***”. Một ngàn năm sau, nơi này, chốn này, các vị Quỷ Thần sẽ nói, có một người có ý tưởng muốn đem luân lý đạo đức chia sẻ với Tổng thống. Đó là chúng ta phát khởi được Tâm Bồ Đề. Chúng ta phải chia sẻ về luân lý đạo đức với mọi người. Đó chính là làm con phải hiếu thảo với Cha Mẹ, làm học trò phải kính trọng Thầy Cô, phải biết ơn Quốc gia và tất cả mọi người đã thành

toàn cho mình. Chúng ta phải phát tâm là chúng ta có thể nói về luân lý đạo đức với cả những người có tầm ảnh hưởng. Đó là tâm vì chúng sanh mà lo nghĩ, vô tư vô cầu.

Hòa Thượng đến diễn đàn Liên hợp quốc để phát biểu không phải vì danh lợi. Ngài đến chia sẻ để mọi người biết về đạo đức văn hóa truyền thống, về việc con người có thể dạy được. Khi mọi người nói, những lời Hòa Thượng nói rất hay nhưng đó chỉ là ý tưởng thì Hòa Thượng quay về mở trường học, để chứng minh là con người có thể dạy được. Cách đây khoảng 3 năm, chúng ta mở khóa tu ở chùa Phúc Long, có một người thanh niên mặc quần cộc đến xin phép được tri ân Mẹ. Người thanh niên đã quỳ xuống xin lỗi Mẹ, xin được làm lại từ đầu để báo hiếu với Mẹ. Người thanh niên đó nghiện ma túy nên việc anh quỳ xuống xin lỗi đã làm Mẹ anh ngạc nhiên đến ngất xỉu. Điều quan trọng là chúng ta có phát được tâm, mang giáo dục luân lý đạo đức đến thế gian để mọi người có cuộc sống tốt.

Hòa Thượng nói: **“*Khi trong tâm chúng ta có đạo thì chúng ta đến nơi đâu, làm gì thì trong tâm chúng ta đều là đạo tràng*”**. Đạo tràng ở chính trong nội tâm chúng ta. Nội tâm chúng ta muốn làm lợi ích cho quốc gia, cho dân tộc thì tâm chúng ta chính là đạo tràng. Từ lâu tôi đã không phóng sanh mà tôi làm những việc khác. Hôm vừa rồi, tôi về quê, một Phật tử đang làm chương trình khuyến học giúp các con có tiền đóng học phí. Tôi đưa một khoản hỗ trợ chi. Sắp tới, lạy Phật xong chúng ta cũng bố thí, tặng quà cho người nghèo.

Hòa Thượng nói: **“*Tổ Sư Ấn Quang khai thị cho chúng ta vô cùng rõ ràng. Pháp ấn của nhà Phật chính là: “Đừng làm các việc ác. Vâng làm các việc thiện. Giữ tâm mình trong sạch. Đó là lời chư Phật dạy”. Đây không chỉ là lời của Thích Ca Mâu Ni Phật mà mười phương ba đời tất cả các chư Phật đều dạy chúng ta như vậy. Đây chính là nguyên tắc, mục tiêu, phương hướng tu hành. Nếu người nào làm tốt ba câu này thì với họ nơi nơi đều là đạo tràng*”**.

Đây là tổng cương lĩnh, tổng mục tiêu, tổng phương hướng mà tất cả chư Phật khuyến dạy chúng ta. “*Không làm các việc ác*” là chúng ta không “*tự tư tự lợi*”, không “*danh vọng lợi dưỡng*”, không hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”. “*Giữ tâm mình trong sạch*” là chúng ta buông bỏ, không lưu lại việc gì trong tâm. Chúng ta làm việc tốt chúng ta cũng không lưu lại trong tâm. Việc tốt cần làm, nên làm không công, không đức. Chúng ta dùng tâm này niệm Phật thì sẽ tương ứng với Phật. Ngày ngày, tâm chúng ta sẽ luôn an vui. Chúng ta phát được tâm nghĩ đến những việc cần làm thì sẽ có những người đứng ra làm. Chúng ta có tâm vì chúng sanh hy sinh phụng hiến, hoàn toàn vì người thì Phật Bồ Tát sẽ cử người đến hỗ trợ chúng ta.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập
mang lại lợi ích cho mọi người!*